

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (andra avdelningen)

21 januari 2014*

”Talan om ogiltigförklaring — Privaträttslig juridisk person — Bevis för rättslig existens saknas — Artikel 44.5 a i tribunalens rättegångsregler — Uppenbart att talan ska avvisas”

I mål T-168/13,

European Platform Against Windfarms (EPAW), företrädd av advokat C. Kiss,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av K. Herrmann och P. Oliver, därefter av L. Pignataro Nolin, Herrmann och J. Tomkin, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens meddelande av den 6 juni 2012 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittéen och Regionkommittén med titeln ”Förnybar energi: en viktig faktor på den europeiska energimarknaden”, och av kommissionens beslut av den 21 januari 2013 genom vilket sökandens begäran om omprövning av nämnda meddelande avvisades.

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna S. Gervasoni (referent) och L. Madise,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Förfarandet och parternas yrkanden

- 1 Sökanden, European Platform Against Windfarms (EPAW), har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 18 mars 2013.

* Rättegångsspråk: engelska.

- 2 Genom skrivelser av den 4 april, 25 april respektive den 14 maj 2013 begärde tribunalen med tillämpning av artikel 44.6 i tribunalens rättegångsregler att EPAW skulle avhjälpa brister i ansökan, genom att för det första inkomma med handlingar som gör det möjligt att i enlighet med artikel 44.5 a i tribunalens rättegångsregler kontrollera EPAW:s rättsliga existens som en juridisk person, vilken är etablerad på den adress som är angiven i ansökan, och för det andra, inkomma med bevis för att advokatens fullmakt från EPAW utställts av någon därtill behörig person i enlighet med artikel 44.5 b i tribunalens rättegångsregler.
- 3 EPAW svarade på skrivelserna av den 4 april och den 14 maj 2013 inom angiven tid, genom skrivelser som inkom till tribunalens kansli den 19 april respektive den 30 maj 2013.
- 4 Den 26 juni 2013 begärde Europeiska kommissionen att tribunalen skulle förklara målet vilande med stöd av artikel 77 d i tribunalens rättegångsregler fram till dess att domstolen avgjort målen C-401/12 P, rådet mot Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-402/12 P, parlamentet mot Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-403/12 P, kommissionen mot Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-404/12 P, rådet mot Stichting Natuur en Milieu och Pesticide Action Network Europe, och C-405/12 P, kommissionen mot Stichting Natuur en Milieu och Pesticide Action Network Europe. EPAW inkom inte med något yttrande över denna begäran inom den angivna tidsfristen. Begäran avslogs genom beslut av ordföranden för tribunalens andra avdelning den 30 september 2013.
- 5 EPAW har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara meddelandet av den 6 juni 2012 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, med titeln ”Förnybar energi: en viktig faktor på den europeiska energimarknaden”, och
 - ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 januari 2013 genom vilket sökandens begäran om omprövning av nämnda meddelande avvisades.
- 6 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 7 Enligt artikel 111 i rättegångsreglerna får tribunalen fatta ett motiverat beslut utan ytterligare handläggning om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning eller det är uppenbart att talan helt saknar rättslig grund.
- 8 Tribunalen finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar och beslutar att det inte finns anledning att fortsätta handläggningen.
- 9 Upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring väckt av en enhet med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF, beror framför allt på huruvida enheten kan kvalificeras som en juridisk person.
- 10 Med stöd av artikel 44.5 i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan av en privaträttslig juridisk person åtföljas av dess stadgar eller nyligen utfärdat utdrag ur bolagsregister, eller ett nyligen utfärdat utdrag ur föreningsregister eller annat bevis för dess rättsliga existens såväl som bevis för att dess advokats fullmakt har utställts av någon därtill behörig person.

- 11 Utan att det är nödvändigt att uttala sig om giltigheten av advokatens fullmakt i förevarande fall, räcker det att konstatera att ansökan, såsom den inlämnades till tribunalens kansli den 18 mars 2013, inte är i överensstämmelse med artikel 44.5 a i tribunalens rättegångsregler eftersom EPAW varken har bifogat stadgar, nyligen utfärdat utdrag ur föreningsregister eller annat bevis för dess rättsliga existens.
- 12 Dessutom har inte EPAW lagt fram någon handling av sådant slag att det kan fastställa dess rättsliga existens, trots att tribunalens förelagt EPAW att avhjälpa bristen (se punkt 2 ovan). EPAW har nöjt sig med att anföra en rad argument som EPAW anser bevisar att plattformen har rättskapacitet. Dessa argument kan emellertid inte godtas.
- 13 EPAW, som har medgett att den inte är registrerad i någon av Europeiska unionens medlemsstater, anser att den, genom att vara huvudsakligen baserad i Irland, borde anses ha rättskapacitet enligt irländsk rätt eftersom den rätten inte föreskriver någon skyldighet att registrera sig hos nationella myndigheter. EPAW har i detta avseende hänvisat till section 37.4 c–e i Planning and Development Act 2000 (lag från år 2000 om samhällsplanering och utveckling) i sin lydelse enligt Planning and development (Strategic infrastructure) Act 2006 (lag från 2006 om samhällsplanering och utveckling (strategisk infrastruktur)) (nedan kallad lagen från år 2000 om samhällsplanering och utveckling, i ändrad lydelse). EPAW har vidare förtydligat att i motsats till den adress som är nämnd i ansökan är dess verkliga säte i Irland. Angivelsen i ansökan av en adress i Frankrike var felaktig, den adressen tillhör ordföranden och sätet för en icke-statlig organisation som är registrerad i Frankrike, som utgör en av EPAW:s medlemmar.
- 14 Det ska i detta sammanhang förtydligas att enligt section 37.4 c i lagen från år 2000 om samhällsplanering och utveckling, i ändrad lydelse, kan en enhet eller privat organisation som uppfyller de uppställda villkoren i punkt d i samma bestämmelse överklaga till Bord Pleanála, en domstolsliknande myndighet för tvister om beslut som tagits till följd av att en ansökan om exploatering (application for development) getts in. Det framgår av section 37.7 d i denna lag att den aktuella enheten eller organisationen måste uppfylla de villkor som gäller, och särskilt att ha främjat miljöskyddet under en period av tolv månader före anhängiggörande av ärendet vid Bord Pleanála, såväl som, i förekommande fall, tillkommande villkor, vilka framförallt avser att enheten ska ha rättskapacitet och vara underkastad en stadga eller regler, fastställda av ministern för miljö, kulturarv och lokal irländsk förvaltning i enlighet med section 37.4 e i lagen från år 2000 om samhällsplanering och utveckling, i ändrad lydelse.
- 15 Det bör också förtydligas att, såsom framgår av innehållet i akten, inga ytterligare villkor hade fastställts den 26 oktober 2013 av ministern för miljö, kulturarv och lokal irländsk förvaltning med stöd av section 37.4 e i lagen från år 2000 om samhällsplanering och utveckling, i ändrad lydelse. Vid denna tidpunkt fanns inte heller något förslag om att fastställa sådana ytterligare villkor.
- 16 Dessa bestämmelser, i den del de faller under en sektorlagstiftning hänförlig till samhällsplanering och utveckling, begränsar sig sålunda, inom det område de täcker, till att tilldela de berörda enheterna begränsad talerätt inför en enda instans, i föreliggande fall Bord Pleanála.
- 17 En begränsad talerätt, såsom den som EPAW gör gällande och dessutom inför en myndighet vars domstolskaraktär inte är helt utredd, räcker inte för att, med stöd av irländsk rätt, styrka att EPAW har rättskapacitet i enlighet med vad som gäller för juridiska personer i allmänhet och därigenom har rätt att, i avsaknad av dokumenterade bevis för sin rättsliga existens, väcka talan vid unionens domstolar enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 18 Mot denna bakgrund finns det anledning att anse, även om det antas att EPAW har sitt säte i Irland och att angivelsen av en adress i Frankrike i ansökan enbart utgör ett fel, att en hänvisning till enbart de bestämmelser i irländsk lagstiftning som avses i punkterna 13–15 ovan, i avsaknad av andra omständigheter som kan belägga att sökanden har rättskapacitet, räcker inte för att, i överensstämmelse med artikel 44.5 a i tribunalens rättegångsregler, styrka EPAW:s rättsliga existens.

- 19 EPAW:s rättsliga existens är inte heller styrkt genom registreringen i unionens öppenhetsregister. Även om det antas att denna registrering skulle styrka att EPAW, som den hävdar, är en existerande organisation baserad i Irland kvarstår emellertid den omständigheten att den aktuella enhetens rättskapacitet inte utgör en förutsättning för registrering i detta register, vilket framgår av bland annat punkt 14 i avtalet av den 23 juni 2011 mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om inrättandet av ett öppenhetsregister för organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik (EUT L 191, 2011, s. 29). Av nämnda punkt 14 framgår nämligen att ”Nätverk, plattformar eller andra former av kollektiv verksamhet vilka saknar rättslig status eller status som juridisk person, men dock i praktiken utgör en källa till organiserat inflytande och vars aktiviteter omfattas av registret, förväntas registrera sig”.
- 20 EPAW har för det andra hävdat att plattformen uppfyller de villkor som fastställs i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, s. 13). Detta ska enligt EPAW ha medgetts av kommissionen i sitt ovan i punkt 5 nämnda beslut av den 21 januari 2013. EPAW har därav dragit slutsatsen att den är behörig att begära intern omprövning i enlighet med artikel 10 i nämnda förordning, och som konsekvens härav, att väcka talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i detta avseende vid tribunalen.
- 21 Denna argumentation kan inte godtas.
- 22 Enligt artikel 10.1 i förordning nr 1367/2006 ska nämligen varje icke-statlig organisation som uppfyller kriterierna i artikel 11 i denna förordning ha rätt att begära en intern omprövning av ett agerande av den unionsinstitution som har vidtagit en förvaltningsåtgärd enligt miljörätten. Artikel 11.1 i samma förordning ställer upp fyra villkor i detta avseende. Enligt det första villkoret, framställt i artikel 11.1 a i förordning nr 1367/2006 måste den aktuella organisationen vara en oberoende ideell juridisk person i enlighet med praxis eller den nationella lagstiftningen i en medlemsstat. Såsom har konstaterats har EPAW emellertid inte styrkt att dess rättskapacitet var erkänd enligt lagstiftningen eller praxis i en medlemsstat.
- 23 Vidare framgår det av domstolens rättspraxis att en sökande i unionsdomstolssystemet anses vara en juridisk person om den senast vid utgången för fristen för väckande av talan har förvärvat rättskapacitet enligt den rätt som är tillämplig på dess bildande (se, analogt, domstolens dom av den 27 november 1984 i mål 50/84, *Bensider m.fl. mot kommissionen*, REG 1984, s. 3991, punkterna 7 och 8), eller om den av unionens institutioner har behandlats som en oberoende juridisk enhet (förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-161/94 *Sinochem Heilongjiang mot rådet*, REG 1996, s. II-695, punkt 31 och av den 25 september 1997 i mål T-170/94, *Shanghai Bicycle Corporation mot rådet*, REG 1997, s. II-1383, punkt 26, se, avseende fackliga organisationer för tjänstemän, domstolens domar av den 8 oktober 1974 i mål 175/73, *Union syndicale - Service public européen m.fl. mot rådet*, REG 1974, s. 917, punkterna 11–13 och mål 18/74, *Syndicat général du personnel des organismes européens mot kommissionen*, REG 1974, s. 933, punkterna 7–9).
- 24 I den mån EPAW genom den argumentation som det redogjorts för i punkt 20 ovan, avser att åberopa den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 23 ovan ska det preciseras att domstolen, för att bedöma frågan om en sökande har behandlats som en oberoende juridisk enhet av en av unionens institutioner i domarna i de ovannämnda målen *Union syndicale – Service public européen m.fl. mot rådet* och *Syndicat général du personnel des organismes européens mot kommissionen*, har tagit fasta på tre omständigheter. För det första, att den aktuella enheten är representativ. För det andra att den är oberoende, vilket är nödvändigt för att kunna handla som ansvarig enhet i rättsförhållanden, och att oberoendet är garanterat genom dess interna struktur i överensstämmelse med dess stadgar. För det

trejde att en unionsinstitution har godkänt enheten som samtalspartner (domarna i de ovan i punkt 23 nämnda målen Union syndicale – Service public européen m.fl. mot rådet, punkterna 10–13, och Syndicat général du personnel des organismes européens mot kommissionen, punkterna 6–9).

- 25 Utan att det är nödvändigt att uttala sig om EPAW:s representativitet konstaterar tribunalen i föreliggande fall att när EPAW inte har gett in sina stadgar eller någon annan handling avseende sitt bildande och sitt interna funktionssätt, trots att tribunalen tre gånger förelagt EPAW att avhjälpa bristerna, innehåller handlingarna i målet inte någon omständighet som styrker att plattformen har det oberoende som krävs för att agera som en ansvarig enhet i rättsförhållanden.
- 26 Kommissionen har visserligen i det angripna beslutet bedömt att EPAW uppfyller de villkor som ställs upp i artikel 11 i förordning 1367/2006. Särskilt vad det gäller det första villkoret, som det erinrats om i punkt 22 ovan, har kommissionen bedömt att – med stöd av de upplysningar som lämnats av EPAW i sin begäran om en intern omprövning ingiven med stöd av artikel 10 i nämnda förordning samt i ett e-postmeddelande som EPAW skickat till kommissionen senare – sökanden var en juridisk person utan vinstsyfte som är registrerad i Frankrike. Denna behandling har dock föranletts av att EPAW själv lämnat felaktiga uppgifter om sin adress (se punkt 13 ovan). Det faktum att kommissionen med stöd av denna information behandlat EPAW som en oberoende juridisk enhet i det angripna beslutet är följaktligen inte av det slag att det styrker EPAW:s ställning som juridisk person.
- 27 Det följer av det anförda att det enligt artikel 44.5 a i tribunalens rättegångsregler är uppenbart att talan ska avvisas.

Rättegångskostnader

- 28 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har tappat målet och ska därför förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i överensstämmelse med kommissionens yrkande.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **European Platform Against Windfarms (EPAW) ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.**

Luxemburg den 21 januari 2014

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
M.E. Martins Ribeiro